

SCHRIFTMEDITATIE

"En Jezus nam toe in wijsheid en in grootte..."

Lukas 2:52a

Deze Schriftwoorden aangaande de Heere Jezus leren ons een wonderlijk geheim.

Jézus neemt toe. Zijn naam betekent: Zaligmaker, Ruimtemaker.

Hij is de Zaligmaker. Hij maakt Zijn volk zalig van al hun zonden.

Om iets van dit geheim te mogen verstaan is ons zo nodig de werking van de Heilige Geest in onze harten. De Heilig Geest laat ons de tegenstelling zien tussen Hem en ons.

Laten we dit Woord eens zó lezen, alsof het van ons en onze kinderen geschreven stond. We zouden dan lezen: En Adam - de zondaar - nam steeds toe in eigenwijsheid en inbeelding. Hoe groter hij werd naar het lichaam, des te beschamender openbaarde zich het boze hart en de verkeerde geest. Voor God en mensen werd hij steeds ondragelijker en ellendiger. Boven hem zag een toornend God in gerechtigheid op hem neer.

In het paradijs waren geen kinderen. Adam en Eva werden als volwassen mensen geschapen. Na de zondeval komen er kinderen. De meesten worden nog groot ook. Die kinderen lijken niet meer op paradijs-kinderen. Nee, ze lijken nu op de ongehoorzame Adam en Eva. Al de kinderen worden nu geboren in de dood. Wie zal een reine uit een onreine geven? Geestelijk doden en levende vijanden van de Heere, onze Schepper.

Toch worden de meeste kinderen ook nu nog groot. Ze leren praten, spelen en leren. Het worden jongens en meisjes, mannen en vrouwen. Waarom worden al die kinderen toch groot? Waarom maakt God al die ongehoorzame kinderen niet dood? Waarom bewaart de Heere onze kinderen? Waarom spaart Hij de vaders en moeders van die kinderen? Werden we soms steeds liever voor onze hemelse Schepper? Werden we steeds wijzer om Hem te kennen? Nee toch?

Kleine en grote kinderen waren en werden, steeds bewuster, vijanden van God. De apostel noemt ons: "kinderen des toorns, gelijk al de anderen".

Als dit nu eens alles was wat er te vertellen viel? Dan was het eeuwig verloren met ons en onze kinderen. Dan zou alles bij het oude blijven, bij de dood en het oordeel van God. Alle kinderen zouden als duivelskinderen eeuwig gevloekt zijn en blijven. Geen enkel kind zou ooit een Vader hebben. Nooit zou de Vadernaam over de lippen komen. Dat zou niet voor een jaar zijn of een paar jaar, maar eeuwig, zonder einde.

Merk op mijn ziel wat antwoord God u geeft...

Het eeuwig welbehagen van God had echter een andere weg uitgedacht. Het eeuwig besluit heeft gebaard. Wat heeft het gebaard? Jezus. Zaligmaker. Een kind. HET KIND. God is geopenbaard in het Kind. De eeuwige Zoon van de Vader heet ook: Zoon des mensen. Hij was rijk en werd arm. Al Zijn Goddelijke heerlijkheid verborg Hij achter Zijn zwakke mensheid. Daarom werd Hij ontvangen en geboren uit de maagd Maria.

Hij buigt zó diep, dat Hij - de alwetende naar Zijn Goddelijke natuur - als waarachtig mens moet toenemen naar lichaam en geest. Dat ging niet vanzelf. Hij heeft er om geworsteld en gevraagd. Nu staat daar, tussen al die boze kinderen een éinig Kind. Hij is Jezus. Hij neemt toe in wijsheid.

Zijn kennis van God wordt steeds dieper en groter. Steeds bewuster ervaart Hij Zijn plaatsbekledend werk.

Dat Kind stamelt maar telkens weer: Lieve Vader, U bent Mijn enig al. Ik betrouw op U. Ik geloof U. Ik heb U lief. Ik bewonder Uw welbehagen.

Rechtvaardige Vader, de wereld met alle boze kinderen heeft U niet gekend. Maar Ik heb U gekend. Vader, laat veel kinderen bekennen dat U Mij gezonden hebt. Alles wat U wilt zal Ik doen. Vader, toen ik bij U was heb Ik het hout en het vuur gezien; nu reis ik U tegemoet, de berg die U besteld hebt. Abrahams mes hebt U tegengehouden; zuchtend wees U hem de ram in de struiken.

Het was toen nog geen tijd, rechtvaardige Vader. Maar nu komt de tijd - steeds duidelijker zie ik het - de tijd van de grote verantwoording.

Rechtvaardige Vader, als de dag van heden denk Ik aan de onderwijzing in de tempel. Ik was toen twaalf jaar. Wat heb ik toch geworsteld om het profetenwoord: "Wie zal Zijn leeftijd uitspreken?"

Geef Mij nu Uw Geest, zonder mate. Ik heb lust, Profeet, Priester en Koning te zijn.

En Jezus nam toe in wijsheid en grootte naar ziel en lichaam,
Kinderen, Hij heeft het gedaan. Hij heeft de gehele rekening betaald.

Alle posten, één voor één, werden door Hem voldaan.

Vanwege dit Kind is er Hoop gekomen. Hoop uit Gods welbehagen in dit Kind.

Jezus is de wijsheid. Hij deelt gaven uit. Hij maakt ook verloren kinderen wijs. Ook eigenwijze vaders en moeders.

Wat gebeurt er dan? Dan gaan we leven en toenemen. Toenemen in kennis. Steeds meer verstaan: "Voorwaar, ik ben onvernuftiger dan iemand; ik heb geen mensenverstand". Toenemen in de kennis van de Heere Jezus.

Dan zoeken we de schaduw van Zijn vleugelen.

Dan zeggen we: "Ik ben niet waardig Uw kind genoemd te worden".

Dan hebben we genade gevonden bij God.

Dan is de Vader verblijd met kinderen om dat Enige Kind.

Dan zegt Hij, die Kind werd: "Zie, Vader, Ik en de kinderen die Gij Mij gegeven hebt. Zij waren Uwe..."

En Jezus nam toe. Hij wassen - wij minder...

Hij groeien - wij verdorren...

Kom Schepper, Geest, bezoek Uw kerk.

Komt, kind'ren, hoort naar mij,
Neem mijn' getrouwen raad in acht.
Ik leer, opdat g' uw plicht betracht,
Wat 's HEEREN vreze zij.
Hebt gij in 't leven lust
In dagen, waar men 't goed' in ziet,
Waar men vrij is van verdriet,
Waar niets ons heil ontrust?

Psalm 34:6

D.C.O.